

PASUUNA

Laissa on tärkeintä

Hengen hallinto (Luku Neljä)

- Brian Davis
- [19.4.2023](#)

Jatkoa: [Jumalan lain henki](#)

Matt. 23:23 Jeesus Kristus luettelee, mikä "laissa on tärkeintä". Mistä oli kysymys?

"Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te annatte kymmenykset mintuista ja tilleistä ja kuminoista, mutta jätätte sikseen sen*mikä laissa on tärkeintä* (tai *painoarvoisempaa*): oikeuden (tuomion) ja laupeuden (armon) ja uskollisuuden (uskon)! Näitä tulisi noudattaa, eikä noitakaan sikseen jättää."

Jeesus Kristus vahvistaa, että kaikkia Jumalan lakeja, kymmenykset mukaan lukien, on noudatettava, mutta korostaa myös, että laki sisältää painoarvoisempia asioita. Kristus vakuutti, että oikean *tuomion, armon ja uskon* hengellisten periaatteiden soveltaminen ovat elintärkeitä asioita!

Nämä "painoarvoisemmat asiat" ovat elintärkeitä *hengen* hallinnossa! Jumalan pastorien pitää huolehtia ennen kaikkea näistä asioista! Meidän on ymmärrettävä, sovellettava ja opetettava Jumalan lain henkeä–sen hengellistä tarkoitusta.

TB_FI

Meidän on myös ymmärrettävä, että toimiakseen osana Hengen hallintoa, Jumalan pastoreiden on oltava täynnä Jumalan rakkautta. Jumala on rakkaus (1. Joh. 4:8,16), ja Jumalan laki on rakkaus (1. Joh. 5:3). Jumalan rakkaus on kaiken lain perusta–nämä painoarvoisemmat asiat mukaan lukien. Tämä mielessä voimme jopa sanoa, että *rakkaus* on lain tärkein, painoarvoisin asia (Luuk. 11:42).

Jeesus Kristus ojensi vahvasti henkilöitä, jotka vaativat *lain kirjaimen tarkkaa tulkintaa* ylitse lain ilmeisen hengellisen tarkoituksen. Matt. 23:23 seuraavissa jakeissa Kristus nimittää heitä harhaan johtaviksi sokeiden taluttajiksi. Kristus kutsui heitä ulkoisesti vanhurskaiksi, tekopyhiksi, valkoiseksi kalkittujen hautojen kaltaisiksi–ulkonaisesti kauniisti koristetuksi, mutta täynnä kuolleiden luita ja saastaisuutta. Jakeissa 33 ja 35 Kristus nimittää heitä käärmeiksi ja kyykäärmeitten sikiöiksi ja sanoo, että heidän kaltaisensa ajattelu oli vastuullinen Aabelista Sakariaan vanhurskaiden tappamisesta! Kristus varoitti: "Kuinka te pääsisitte helvetin tuomiota pakoon?"

Varoitus kuuluu Raamatun voimakkaimpiin tuomioihin! Huomaa kuitenkin vahvasti tuomitsevien sanojen takana oleva*rakkaus*.

"Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, kuinka usein minä olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, niinkuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet" (jae 37). Kristus oli innokas antamaan anteeksi! Kristus rakastaa ihmisiä, tahtoo peittää ihmiset rakkaudellaan kuin kana poikasensa. Myös meidän on ajateltava ja toimittava näin.

Syvennetään ymmärrystämme näistä "lain painoarvoisimmista asioista" – tuomiosta, armosta, uskosta ja rakkaudesta.

Tuomio

Jumalan hallitusta hallinnoidessa on tehtävä monia tuomioita. Oikeus, tuomio todella on*painoarvoinen* lain asia! Johtava pastori Gerald Flurry on todennut, että tuomioita tehdessä pastorit tarvitsevat viisautta, kärsivällisyyttä, hienovaraisuutta, rohkeutta–että rakkauden on inspiroitava ja motivoitava kaikkia tuomioita. Rakkauden on inspiroitava ja motivoitava, kuinka puhumme ihmisille, kuinka käsittelemme ihmisiä. Jokaisen Jumalan palvelijan tulee rukoilla joka ikinen päivä lisää Jumalan rakkautta.

Viisaus on tärkeä avain oikeiden tuomiopäätösten tekemiseen. On välttämätöntä, että lankeamme päivittäin polvillemme ja rukoilemme viisautta yksityiskohtaisesti ongelmien ratkaisemiseksi. Tämä viisaus voidaan saada ainoastaan Jumalan mielestä. Laita asia käytännön testiin ja katso, kuinka monta vastausta tulee *rukoillessa*. Vakavissa ongelmissa voidaan tarvita paastoa.

Usein ihmiset pitävät listaa, mitä saa tai ei saa tehdä jokaisessa*mahdollisessa* tilanteessa. Tällaisen luettelon toimittaminen ei ole mahdollista! Jumalan sana ei sisällä luetteloa kaikista mahdollisista lain rikkomuksista. Jumalan pastorit eivät voi säätää kaikista mahdollisista lain rikkomuksista, koska laki on hengellinen (Room. 7:14), ja koska Jumala haluaa, että hänen omansa ymmärtävät lain hengellisen tarkoituksen (Joh. 4:24). Sekä pastorien että maallikkojäsenten tulee säännöllisesti rukoilla viisaudessa kasvamista, jotta kykenemme soveltamaan lain *periaatteita*. Näin suurennamme lakia ja autamme varmistamaan asianmukaisen oikeuden tuomion.

Toinen tärkeä avain oikeaan tuomioon on Jumalan hallitus. Jumalan hallitus on hierarkkinen, voit lukea siitä 2. Moos. luvusta 18. Israelin kansan keskuudessa oli tehtävä lukuisia tuomiopäätöksiä, joita Mooses ei pystynyt käsittelemään yksin, miksi asetettiin Mooseksen alaisia toimia, joka jaettiin asianmukaisille. Vakavimmat asiat vietiin ylempään portaaseen oikean tuomion varmistamiseksi. Rakenne on sama Uuden testamentin seurakunnassa–hengen hallinnossa. Kun syntyy kysymys, miten tietyssä tilanteessa pitää edetä, pastori voi siirtää asian eteenpäin alueen johtavalle pastorille, ja aluejohtaja saattaa tarvittaessa asian eteenpäin Jumalan apostoliille.

Tämän raamatullisen hallintorakenteen noudattaminen säilyttää *Jumalan* tuomiot. Toimintamalli on välttämätön, koska Jumala kehottaa meitä 2. Aik. 19:6: "Katsokaa, mitä teette, sillä te ette ole tekemässä ihmisten tuomioita, vaan Herran tuomioita." Emme tuomitse ihmisen, vaan Jumalan puolesta, ja Jumalan on oltava mukana tuomiossa. Ainoastaan Jumala voi antaa täydellisen tuomion jokaisessa tilanteessa. Jumala tietää tarkalleen, miten toimia. Jumala tahtoo, että *opimme* tekemään Jumalan kaltaisia, vanhurskaita tuomiota.

Jumalan laki sisältää *painoarvoisempia* asioita, ja oikea tuomio (tai oikeus) Jumalan totaalisen lain soveltamiseksi on yksi niistä.

Armo

"Kiitetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala" (2. Kor. 1:3).

Barnes Notes sanoo alkulilmauksesta "Isä laupeuksien": "Tämä on heprealainen ilmaisumuoto, jossa substantiivi suorittaa adjektiivin paikan ja lause on lähes 'armollisen Isän' synonyymi. Ilmaisui sisältää kuitenkin jonkin verran enemmän energiaa ja henkeä kuin yksinkertainen ilmaus 'armollinen Isä'. Heprealaiset käyttivät sanaa *isä* kuvaamaan useasti tekijää tai lähdettä; ja tällaisen fraseologian ajatus on, *että armo on peräisin Jumalalta, että hän on sen lähde, ja että*Jumalan luonne on antaa armo ja *myötätunto*..." (oma kursivointi).

Jumala on elänyt ikuisuuden, ja Jumalan laki on yksinkertaisesti ilmaus Jumalan täydellisestä elämäntavasta. Armo on painoarvoinen osa lakia, koska Jumala on Isä laupeuksien!

Jumala hallitsee armon *valtaistuimelta*. Jumalan taivaallista valtaistuinta kutsuttiin *armoistuimeksi* (esim. 4. Moos. 7:89). Ilmestysmajan kaikkeinpyhimässä oli liitonarkki: Arkku, joka sisälsi Aaronin sauvan, kymmenen käskyä ja kultaisen manna-astian. Arkin päällä oli armoistuin. Laki oli kiedottu armoon!

Mitä Jumala tarkkaa kiinteästi? "Mitä tuoden minä voisin käydä Herran eteen, kumartua korkeuden Jumalan eteen? Käynkö hänen eteensä tuoden polttouhreja, vuodenvanhoja vasikoita? Ovatko Herralle mieleen tuhannet oinaat, kymmenetuhannet öljyvirrat? Annanko esikoiseni rikoksestani, ruumiini hedelmän sieluni syntiuhriksi?" (Miika 6:6–7). Tyytykö Jumala yksinään fyysisiin töihin? Saammeko Jumalan hyväksynnän *pelkästään* esimerkiksi korkeilla kymmenyksissä ja uhrilahjoilla?

Jae 8 vastaa: "Hän on ilmoittanut sinulle, ihminen, mikä on ylvä on; ja mitä muuta Herra sinulta vaatii, kuin että*teet sitä, mikä oikein on*, rakastat laupeutta ja *vaellat nöyvästi* Jumalasi edessä?" Tämä on yksi Jumalan meiltä tahtomista, tärkeimmistä luonteen ominaisuuksista: rakasta armoa! Asia ei sisällä mitään fyysisistä vaan tehtävämme on tavoitella ja viljellä armoa, armollista mielenlaatua, joka rakastaa anteeksiantoa. Armo kuuluu lain painoarvoisempiin asioihin!

Pohdi vertausta velallisesta. Matt. 18:21 Pietari kysyy Jeesukselta Kristukselta, kuinka usein ihmisen on annettava anteeksi veljelleen, joka tekee syntiä häntä vastaan. Pietari halusi tietää, oliko anteeksiannolla rajoitusta, *seitsemän kertaa*? Kristus vastasi *70 kertaa seitsemän!* Sen jälkeen Kristus antaa vertauksen kuninkaasta, joka kutsui palvelijansa maksamaan velkansa. Kun yksi velallinen ei kykene maksamaan velkaansa 10 000 talenttia, kuningas käskää velallisen perheen ja kaiken omaisuutensa myytäväksi maksamaan suuren osa velasta. Velkamies kaatuu kauhusta, lankeaa kuninkaan jalkoihin pyytämään armoa ja kärsivällisyyttä maksaakseen ajan kanssa.

Kuninkaan "kävi sääliksi" palvelijaa ja hän vapautti miehen–antoi velan täysin anteeksi (jae 27).

Huomaa, mitä seuraavaksi tapahtuu, miten juuri velat anteeksi saanut palvelija toimii. Sama palvelija lähtee jäljittämään pienen rahasumman hänelle velkaa olevaa palvelijaa. Sen sijaan, että osoittaisi armoa kuten kuningas, tämä paha palvelija heittää velallisansa vankilaan, kunnes tämä maksaisi velan (jae 28–30).

Kun kuningas kuulee tapahtuneesta, hän vihastuu suuresti ja heittää armoa osoittamattoman pahan palvelijan, jolle on juuri antanut anteeksi, vankilaan. Jeesus Kristus lausuu: "Näin myös minun taivaallinen Isäni tekee teille, ellette anna kukin veljellenne sydämestänne anteeksi" (jae 35).

Miksi vertauksen kuningas vihaistuu suuresti pahan palvelijan toimista? Miksi Kristus varoittaa voimallisesti? Lain kirjaimen mukaan rahaa lainanneella oli laillinen oikeus heittää velallinen vankilaan, aivan kuten mies teki. Asian ydin on, että koska Jumala on antanut meille suuresti anteeksi, myös meidän on suhtauduttava armollisella, anteeksiantavalla asenteella lähimmäistämme kohtaan!

Vaikka Jumala on valtavan armollinen, älä erehdy pitämään Jumalan armoa synnin suvaitsemisena.

Muista 2. Moos. 34:6–7 *Jumalan nimen* voimallinen yhteenveto: "Herra, Herra on laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinen ja suuri armossa ja uskollisuudessa, joka pysyy armollisena tuhansille, joka antaa anteeksi pahat teot, rikokset ja synnit, mutta ei kuitenkaan jätä rankaisematta, *vaan kostaa isien pahat teot lapsille ja lasten lapsille kolmanteen ja neljanteen polveen*"

Kyllä, Jumala on armollinen, armahtava, anteeksiantava ja erittäin pitkäikämielinen. Mutta synnillä on vakavat seuraamukset, hyvin usein pysyvä vaikutus jopa vuosikymmeniä tuleviin sukupolviin saakka. Ole kiitollinen Jumalan armosta, ponnistele Jumalan avulla kehittämään itsellesi sama armollinen luonteenpiirre–mutta älä aiemmin sanotusti erehdy milloinkaan pitämään Jumalan armoa synnin suvaitsemisena.

Usko

Miksi *usko* on lain painoarvoisempi asia? Mikä on uskon ja lain välinen suhde?

"Kumoammeko me siis lain vetoamalla uskoon? Emme suinkaan, *mepäinvastoin* vahvistamme sen mitä laki sanoo" (Room. 3:31; 1992 käännös). *Vahvistaa*-sanana alkusana tarkoittaa "saada aikaan tai seisomaan, vakiinnuttaa, kiinnittää, ylläpitää tai pitää koskemattomana". Sen sijaan, että luopuisi laista, usko *ylläpitää* Jumalan lakia.

Toisin sanoen Jumalan hengellisen lain noudattaminen vaatii *Kristuksen uskon*. Vaaditaan, että luotamme että Jumala mahdollistaa kuuliaisuuden.

Jotkut viittaavat jakeeseen 28, jossa apostoli Paavali ilmoittaa, että meidät vanhurskautetaan uskon kautta, *ilman* lain tekoja, mutta Paavali ilmoittaa lisäksi, että lain noudattajat vanhurskautetaan (Room. 2:13).

Ovatko jakeet ristiriidassa? Mitä Paavali tarkoittaa?

"Nämä raamatunjakeet eivät ole ristiriitaisia vaan *täydentävät* toisiaan", Herbert W. Armstrong College raamattukirjekurssi toteaa. "Meitä ei vanhurskauteta (tehdä vanhurskaiksi Jumalan edessä) lain tekojen kautta–*varsinaisten* tekojen kautta ilman uskoa–mikä on mahdollista ainoastaan meissä olevan Kristuksen uskon kautta. Meitä ei vanhurskauteta (tehdä vanhurskaiksi Jumalan edessä) lain tekojen kautta–itse uskon lisäksi. Kaikki, jotka omaavat Kristuksen uskon ja *harjoittavat* sen kautta kuuliaisuutta–lain *pitäjät*, jotka toimivat uskossa–mikä on *elävä* usko–ovat tämän uskon kautta vanhurskautettuja!" (oppitunti 13).

Yksinkertaisesti: Lain noudattajat, jotka tuottavat uskon innoittamia tekoja, ovat vanhurskautetut. Vanhurskaat teot *seuraavat* uskoa, muuten kyseessä on *kuollut* usko (Jaak. 2:14–26).

Meissä asuva Kristuksen usko luottaa siihen, että Jumala antaa meille Pyhän Hengen *rakkauden täyttääksemme* Jumalan lain, mikä mahdollistaa vanhurskauden. Jos *me* itse kykenisimme tuottamaan uskon, joka saa aikaan Jumalan rakkauden, ansaitisimme pelastuksen omilla teoillamme! Tosiasiassa meidän oma vanhurskautemme on Jumalalle kuin saastainen, tahrattu vaate (Jes. 64:6).

Paavali tuomitsi tämän lain noudattamisen väärän lähestymistavan. *Osahylkäsi* Kristuksen ja Kristuksen uskon kautta tulevan vanhurskauden. He yrittivät *omalla vanhurskaudellaan* pitää lain–tehdä lain kirjaimen kautta itsensä vanhurskaiksi Jumalan edessä. Paavali tuomitsi moisen omahyväisyyden, "itse-vanhurskauden". Paavali kirjoittaa Roomalaiskirjeen luvussa 10, että jotkut omasivat kiivauden Jumalan puolesta, mutta ei taidon mukaan. Jakeissa 3–4 hän toteaa: "Sillä kun he eivät tunne Jumalan vanhurskautta, vaan koettavat pystyttää omaa vanhurskautaan, eivät he ole alistuneet Jumalan vanhurskauden alle. Sillä Kristus on lain loppu, vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo." Jakeen "loppu"-alkusana tarkoittaa tavoitetta, lopputulosta tai päämäärää. Lain pitämisen tavoitteena on tulla Kristuksen kaltaiseksi!

Emme kykene syntymään Jumalan pojiksi ilman uskoa! Tarkastele tätä kaikkea Room. 14:23 asiayhteydessä: "Kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä."

Usko on todella lain painoarvoisempi asia! Kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä! Jakeessa kasvissyöjä uskoo vilpittömästi, että lihan syöminen on syntiä–mutta kun hänelle sanotaan, ettei syöminen ole syntiä tai kun hän näkee uskonveljien syövän lihaa–jos hän päättää syödä lihaa edelleen uskoen sen olevan synti, niin asia on hänelle synti!

Principles of Healthful Living, Terveellisen elämän periaatteet -kirjanen sanoo: "Meidän on noudatettava sitä, mitä Jumala on meille ilmoittanut oikeaksi Jumalan sanassa. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että omatuntomme tietäisi aina, mikä on oikein–ei lainkaan. Meidän on jatkuvasti opittava, mikä on oikein ja väärin. Jumala ajattelee korkeammin kasvissyöjästä, joka vilpittömästi ja tunnollisesti kieltää itseltään puhtaat lihat, koska ei tiedä täyttä totuutta kuin ihmisestä, joka toimii kirjaimen mukaan oikein, mutta uskoo sydämessään tekevänsä väärin."

Se, minkä Jumala valtuuttaa lailliseksi, ei välttämättä ole jokaiselle yksilölle laillinen–jollei henkilö voi toimia uskossa!

Voimmeko alkaa ymmärtää, miksi lain painoarvoisempia asioita ei voida yksinomaan kirjata? Jumala rakentaa meihin luonteensa, ja tämän luonteen luominen *edellyttää*, että sovellamme tuomiota, armoa ja uskoa, jotta opimme ajattelemaan kuten Jumala *ajattelee*! Tämä vaatii Jumalan Hengen–Jumalan mielen–meissä aktiivisesti toimimista, yhdistettynä ihmishenkeen. On olemassa lain painoarvoisempia asioita, koska laki ilmaisee, kuinka Jumala ajattelee ja elää!

Agape-rakkaus

Katsotaan nyt asiaa, jota voidaan kutsua lain tärkeimmäksi, painoarvoisimmaksi asiaksi.

Matt. 23:23 vastaava jae on Luuk. 11:42: "Mutta voi teitä, te fariseukset, kun te annatte kymmenykset mintuista ja ruuduista ja kaikenlaisista vihanneksista, mutta sivuutate oikeuden (tuomion) ja Jumalan rakkauden! Näitä olisi tullut noudattaa eikä noitakaan laiminlyödä."

Room. 13:10 ilmoittaa, että rakkaus täyttää lain. Toisin sanoen koko laki, joka on Jumalan elämäntapa, on tiivistetty yhteen sanaan *rakkaus*–koska Jumala on rakkaus.

H. Armstrong määritteli Jumalan hengellisen lain "yleiseksi periaateeksi, joka hengessään kattaa jokaisen toiminnan. Jumala odottaa meidän tänään soveltavan lain periaatetta jokaiseen tekoon... Jumala ei kirjaa Raamatussa jokaista lakinsa periaatetta tai *hengen yksityiskohtaa*! Jumala odottaa meidän soveltavan Pyhän Henkensä avulla periaatetta *jokaiseen* tilanteeseen, tekoon ja kysymykseen" (*Good News*, maaliskuu 1979).

Ongelma on, ette lähes kukaan tiedä, mikä rakkaus todella on.

Huomaa, kuinka H. Armstrong määritteli rakkauden: "Rakkaus on *'epäitsekäs, ulossuuntautuva huolenpito* rakkaan hyväksi ja hyvinvoinniksi. Rakkaus on ensisijaisesti aidan *antamis-, palvelemis- ja jakamispuoli* – ei takana oleva omahyväinen haaliminen tai puolueellinen pyrkimys. Se ei ole itsekäs..."

"Rakkaus on epäitsekäs. Se ei ole tunne, vaikka se voidaan ilmaista emotionaalisella sisällöllä. Todellinen rakkaus *yhdistää* rationaalisen ulossuuntautuvan huolenpidon–halun auttaa, palvelaa, antaa tai jakaa–sekä vilpittömän huolenpidon hellän *tunteen* (*The Missing Dimension in Sex*, Seksistä puuttuva ulottuvuus).

Jumalan rakkaus (kreikan sanasta *agape*) ei ole tunne. Agape- rakkaus johtuu meihin ulkopuolelta–itse Jumalalta. 2. Tim. 1:7 sanoo: "Sillä Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman ja *rakkauden* ja riittävän hengen." Jumalan on annettava meille agape. Tunteet tulevat sisältä, mutta Jumalan rakkaus tulee *ulkopuolelta*.

Huomaa, mitä Kristus sanoi, kun yksi fariseuksista haastoi hänet määrittelemään, mikä oli lain suurin käsky: "Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi, kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi. Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky" (Matt. 22:37–38, joka siteeraa 5. Moos. 6:5).

Ensimmäinen käsky on tärkein. Kaikki lain muut kohdat johtuvat ensimmäisestä käskystä. Käskyn ydin on Jumalan kaikkien toimiemme keskellä pitäminen. Luettelo käskyistä ja kielloista auttaa ymmärtämään osittain, kuinka ylläpitää tätä tärkeintä käskyä–mutta luettelo ei kykene milloinkaan ilmaisemaan täysin tämän kaiken kattavimman lain henkeä.

Edes Raamatun profetioista innostuminen ei ole yhtä tärkeä asia kuin että oppii tuntemaan profetioidentakana olevan Jumalan!

Matt. 22:39–40 jatkaa: "Toinen, tämän vertainen, on: Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi. Näissä kahdessa käskyssä riippuu kaikki laki ja profeetat."

Jumalan rakastaminen sisältää hänen perheensä–Jumalan hengestä syntyneiden pyhien–enemmän kuin itsemme rakastamisen *Lähimmäisemme*, joita rakastamme kuin itseämme, ovat tässä maailmassa niitä, joita ei ole vielä kutsuttu ja käännytetty.

Apostoli Johannes kirjoittaa: "Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa häntä, joka on siittänyt, rakastaa myöskin sitä, joka hänestä on siitetty" (1. Joh. 5:1 alkuteksti).

"Tämä on yksi Raamatun kauneimmista kirjoituksista", kirjoittaa Gerald Flurry heinä-elokuun 2004 *Royal Vision* -lehdessä. "Sinun on omattava sama rakkaus siitettyjä kohtaan kuin Jumalaa kohtaan, joka siitti. Sinulla on oltava sama rakkaus, koska he ovat nyt Jumalan perheen jäseniä; he ovat syntyneet Isästä. Käsky ei voi koskaan koskea lähimmäistämme."

"Tietysti asetamme Isän ja aviomiehemme Kristuksen tämän perherakkauden kärkeen, kukaan ei korvaa heitä, mutta kun henkilö astuu jumalaperheeseen, Isä tahtoo, että he vastaanottava *aman rakkauden* kun hän itse. Isä tahtoo, että rakastat uutta jäsentä kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi ja kaikesta mielestäsi *enemmän kuin rakastat itseäsi*. Tämä saa perheen toimimaan!"

"Paavali käsee Fil. 2:3, että "pidätte toista parempana kuin itseänne". Jae puhuu Jumalan perheen jäsenistä. Voimme rakastaa maailman ihmisiä kuin itseämme, mutta meidän on rakastettava Jumalan perhettä enemmän kuin itseämme. On hieno tapa yhdistää Jumalan perhe kasvattamalla syvemmin tällaista rakkautta?"

On kirjoitettu: "Niin pysyvät nyt usko, toivo, rakkaus, nämä kolme; mutta suurin niistä on rakkaus" (1. Kor. 13:13). Jakeen *rakkaus*-sanana kreikan alkusana on *agape–Jumalan rakkaus*! Jumalan rakkauden on täytettävä meidät ymmärtääksemme, opettaaksemme, elääksemme ja toteuttaaksemme lain painoarvoisempia asioita!

Jatkuu: [Jumalan kuninkaallisen rakkauden hallinto](#)